

**תת"ע 924/04/20 - עוסמאן עלא נגד מדינת ישראל, שלוחת תביעות
תעבורה חדרה**

בית משפט השלום לתעבורה בחדירה

תת"ע 924-04-20 מדינת ישראל נ' עוסמאן עלא
תיק חיצוני: 10251631940

מספר בקשה: 2

בפני	כבוד השופטת עדית פלד
מבקש	uosmaan ue'ei b'c uo'd lina b'aydi
נגד	מדינת ישראל שלוחת תביעות תעבורה חדרה
משיבה	

החלטה

עסקנן בבקשת לבטל פסק דין שניית בהיעדר המבוקש ביום 27.5.20.

עינתי בטיעוני הצדדים בבקשתם בתגובה.

היה מקום לדוחות את הבקשה על סוף מן הטעם שהוגשה באיחור. המועד להגשת הבקשה הינו בהתאם להוראת סעיף 030(ח) לחוק סדר הדין הפלילי 30 ימים מיום קבלת גזר הדין; ובעניננו, בתיק בית המשפט קיימ אישור מסירה על פיו פסק הדין בהיעדר הומצא לבקשתם ביום 13.6.20 והוא סירב לקבל; כך שהבקשה לבטל פסק דין הוגשה מעלה מ-4 חודשים ממועד הידיעה אודות פסק הדין, - איחור שלא הסביר ושיש בו כדי לבסס דחייתה של הבקשה.

מעבר לדרוש, אני סבורת כי יש לדוחות את הבקשה גם לגופה.

בית המשפט יערת בבקשתם לבטל פסק דין שניית בהיעדר המבוקש אם הייתה הצדקה להיעדרו מן הדיון או אם קיימ חשש שנגרם לו עיוות דין.

אשר לתנאי הראשון, ברוי כי זה לא מתקיים בעניננו, שעה שאין מחלוקת כי המבוקש קיבל את הזמנה לדין במועד ביצוע העבירה. אך לטענת המבוקש, הוא מסר את הזמנה לדין לבעל החברה בה עבד, וזה הבטיח למסור אותה לטיפולעו ע"ד מטעם החברה. אלא שטענה זו אינה גורעת מאחריותו של נאשם לגורל היליך ולתוצאותיו, ואין בטיעון זה כדי להצדיק את אי ההתייצבות של המבוקש עצמו; ומשלא עשה כן, אין לו להלן אלא על עצמו.

ה המבקש קיבל את יומו בבית המשפט והוא לא ניצל אותו מטעמים התלויים בו.

אשר לתנאיו השני, אני סבורה כי גם תנאי זה לא מתקיים בעניינו, שעה שה המבקש לא הצבע על שיקולים הנתמכים בתשתייה ראייתית כלשהי שיש בה פוטנציאלי ממשי לשינוי התוצאה, כנדרש על פי הפסיקה, על מנת שיבוטל פסק הדין בעילה של חשש לעיוות דין (רע"פ 17/8427 מדינת ישראל נ' אמןון סאלם (פורסם בנובו, 25.03.2018)).

אין גם בטענה, כי לא נמסר ל המבקש שעלה אותו רכב בו נהג יש הודעת איסור שימוש, כדי להקים עילה של עיוות דין, שעה שנפסק, כי עבירה לפי תקנה 308(ד) שעוניינה שימוש ברכב שנמסרה עליו הודעת אי-שימוש היא עבירה אחראית לפידעה (רע"פ 18/4787 ח'ג'אדי סאפי נ' מדינת ישראל (פורסם בנובו, 28.06.2018)); וה המבקש לא טען, וודאי לא הוכח, כי עשה כל שניtin למנוע את העבירה בהתאם לדרישת סעיף 22(ב) לחוק העונשין, או ניסה לברר עם בעלי הרכב אודות תקינות הרכב, ומכך לא סתר את חזקת היסוד הנפשי הנלוית לעבירה זו.

גם העונש שהושת על המבקש - 3 חודשים פסילה בפועל וענישה נלוות - הוא עונש המינימום הסטטוטורי שנקבע לעבירה שבה הורשע המבקש; וממילא אין מדובר בסטייה כלשהי מרמת הענישה המקובלת בעבירה כגון דא, ואין בו כדי להקים חשש לעיוות דין.

מדובר בעבירה המגלמת בחובה סיכון למשתמשי הדרך, והאינטרס הציבורי לשמר על שלום הציבור גובר על האינטרסים האישיים של המבקש.

לפיכך, הבקשה נדחתת, ללא צורך בדיון במעמד הצדדים (רע"פ 17/8427 מדינת ישראל נ' אמןון סאלם (פורסם בנובו, 25.03.2018)).

עיכוב הביצוע שניtin מבוטל בזאת.

ההחלטה תומצא לצדים.

ניתנה היום, ד' כסלו תשפ"א, 20 נובמבר 2020, בהuder
הצדדים.